

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Teologická fakulta
Katedra církevních dějin

Bakalářská práce

DĚJINY SBORU BRATRSKÉ JEDNOTY BAPTISTŮ V SOKOLOVĚ OD JEHO POČÁTKŮ DO KONCE 20. STOLETÍ

Vedoucí práce: ThDr. Rudolf Svoboda, Th.D.

Autor práce: Karel Kučera

Studijní obor: Náboženská výchova a etika

Ročník: Čtvrtý – Kombinovaného studia

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci jsem vypracoval samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury. Prohlašuji, že, v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění, souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě (v úpravě vzniklé vypuštěním vyznačených částí archivovaných Teologickou fakultou) elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce.

Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

31. března 2011

Karel Kučera

Děkuji vedoucímu bakalářské práce ThDr. Rudolfu Svobodovi, Th.D. za cenné rady, připomínky a metodické vedení práce. Stejně tak děkuji své manželce za podporu při psaní této práce.

Obsah

Úvod	5
1. Historie Bratrské jednoty baptistů	6
2. Nauka Bratrské jednoty baptistů.....	9
3. Počátky vzniku Bratrské jednoty baptistů v Čechách.....	10
4. Sbor Bratrské jednoty baptistů v Chebu	14
4.1 Původ sboru baptistů v Chebu	14
4.2 Růst sboru Bratrské jednoty baptistů v Chebu.....	15
4.4 Stavba modlitebny	18
4.5 Problém se státní mocí.....	19
5. Počátky stanice Bratrské jednoty baptistů v Sokolově	21
5.1 Sokolov a založení sboru Bratrské jednoty baptistů	21
5.2 Zrod stanice Bratrské jednoty baptistů v Kraslicích a její sejetí se stanicí v Sokolově	22
5.3 Sborový život baptistů v Sokolově a Kraslicích v pronajatých modlitebnách v letech 1965-1982.....	23
5.4 Období budování modlitebny v Sokolově a začátky práce v novém prostředí.....	26
5.5 Změny po roce 1989 a osamostatnění sboru baptistů v Sokolově.....	29
6. Osamostatnění sboru Bratrské jednoty baptistů Sokolov	31
6.1 Počátky práce baptistů v Sokolově	31
6.2 Návštěvy hostů, evangelistů a jejich přínos.....	32
6.3 Průběh sborového života baptistů po roce 1990	33
6.4 Další události ve sboru po roce 1995.....	35
6.5 Činnost mládeže ve sboru	36
6.6 Práce v domě křesťanské pomoci Immanuel	37
Závěr.....	38
Seznam použité literatury	39
Seznam zkratk	41
Abstrakt	42
Abstract.....	43

Úvod

Tématem bakalářské práce, které jsme si vybrali, jsou dějiny sokolovského sboru Bratrské jednoty baptistů (dále jen BJB) od jeho vzniku až do konce 20. století. Důvodem, proč jsme si zvolili zmíněné téma této práce, je náš osobní vztah k tomuto křesťanskému shromáždění, stejně tak i náš zájem pokusit se ukázat, jakým způsobem se odrážela politická situace na dění uvnitř sokolovského sboru BJB.

Cílem bakalářské práce bude nastínit sborové dějiny sokolovského sboru BJB v rozmezí od vzniku tohoto shromáždění, následně období jeho růstu za komunistické totality a konečně nás bude zajímat také období tohoto křesťanského shromáždění BJB v Sokolově po roce 1989.

V naší práci nás bude zajímat také vzájemný vztah misijní stanice BJB v Kraslicích a v Sokolově. Abychom mohli popsat historii sboru Sokolov, musíme vycházet z historických pramenů sboru BJB Cheb a jeho misijních stanic v Sokolově a Kraslicích.

Struktura bakalářské práce je následující. V první kapitole popíšeme dění v baptistické církvi ve světě od jejího vzniku až po současnost. Ve druhé kapitole popíšeme stručně věrouku BJB v České republice. Ve třetí kapitole práce nás bude zajímat vznik baptistického hnutí v naší republice. Čtvrtá kapitola je popisem historického dění sboru BJB v Chebu do roku 1989. V páté kapitole této práce budeme sledovat dění v misijní stanici BJB v Sokolově. Zajímat nás bude vznik misijní stanice BJB v Kraslicích a vzájemný vztah s křesťanským shromážděním v Sokolově. V šesté a sedmé kapitole bakalářské práce popíšeme osamostatnění sboru Bratrské jednoty baptistů v Sokolově. Budeme si všimnout dění v tomto sboru jak před rokem 1989, tak i po tomto roce.

Z literatury jsme využili mnohá díla, mezi nimiž zmiňujeme zejména publikaci „Historie Bratrské jednoty baptistů v ČR. III. Období od roku 1948 do roku 1990.“ od autora Jana Bistranina a publikaci „100 let baptistické práce v Čechách a na Moravě“ od autora Vlastimila Pospíšila.

Dalším zdrojem informací nám byly místní kroniky sborů Bratrské jednoty baptistů v Chebu a v Kraslicích. Rovněž jsme v bakalářské práci využili vzpomínek pamětníků, kteří vyprávěli o dění v církvi BJB za doby totality.

Při zpracování bakalářské práce jsme použili metodu přímou a komparativní.

1. Historie Bratrské jednoty baptistů

Bratrská jednota baptistů je křesťanská církev, která se hlásí k živému odkazu reformátorů. Slovo „církev“ pochází z řeckého adjektiva κυριακος [kyriakos], které je užito ve spojení κυριακη οικια [kyriaké oikia], což znamená „dům Páně“, tj. místo křesťanských bohoslužeb. „Církev“ v Novém zákoně je překladem řeckého slova εκκλησια [ekklesia] a většinou označuje místní shromáždění křesťanů – nikdy ne dům či budovu.¹

Bratrská jednota baptistů deklaruje ve svém názvu svou příslušnost ke staré Jednotě bratrské. Čeští baptisté se inspirovali v bratrském hnutí a již napořád mají ve svém názvu „Bratrská jednota“ jako svůj odkaz k Jednotě bratrské a jejímu duchovnímu dědictví. Ostatně v jisté době své existence se baptisté přejmenovali na Bratrskou jednotu Chelčického, což se skutečně stalo v roce 1919. Jak víme, byl to Petr Chelčický, díky jehož názorům získala Jednota bratrská svou podobu při založení v Kunvaldě v roce 1457.²

Další inspirací pro Bratrskou jednotu baptistů bylo učení novokřtěnců,³ neboli anabaptistů, na něž Bratrská jednota baptistů navázala. Jako anabaptisté byli od 16. století chápáni všichni křesťané, kteří nebyli ani katolíky a ani protestanty.

Anabaptisté již zpočátku reformace uplatňovali myšlenky náboženské a občanské svobody, což takto pochopili při četbě biblických textů Nového zákona. Snad to byly tyto důvody, díky nimž zažili pronásledování, vyhošťování ze své vlasti, ale také popravy. Byly chápáni jako nepřátelé státu a církve. Nepřátelsky se chovali nejenom katolíci, ale i stoupenci Lutherova učení, kteří umožnili jejich pronásledování.

Počátky křesťanské církve Bratrské jednoty baptistů jsou již neodmyslitelně spojené s anglickým lékařem Johnem Smithem, který ve své vlasti zažil pronásledování, a v roce 1607 uprchl z rodné Anglie do Holandska. O rok později založil v Amsterdamu první baptistický sbor. O tři roky později se John Smith vrátil do Anglie, aby v Londýně také založil sbor.

¹ DOUGLAS, J.D. *Nový biblický slovník*. Praha: Návrat domů, 1996, s 121.

² KRÁLÍČEK, V. *Vznik a zásady baptistů*. Brno, 1929, s. 22.

³ PAJER, J. *Studie o novokřtěncích*. Strážnice: ETNOS, 2006, s. 22.

Postupně se v následujících desetiletích začalo baptistické hnutí šířit po celé Anglii. V roce 1671 se baptisté sjednotili ve Svaz, který měl však neblahý vliv na právě vznikající baptistické hnutí, protože působil jako jakýsi dozorčí orgán, což bylo přijímáno většinou s rozpaky. Oživením anglického náboženského života bylo vystoupení bratří Wesleyů. Vystoupení těchto křesťanů se dá nazvat druhou reformací, která se dotkla i baptistického hnutí v Anglii.

Statisticky můžeme vysledovat nárůst sborů baptistů, kdy koncem 17. století bylo v Anglii okolo 130 sborů, v druhé polovině 18. století bylo zřízeno 165 sborů, v první polovině 19. století vzniklo 700 sborů, koncem 19. století se uvádí 961 sborů.⁴

V Severní Americe byla situace následující. V roce 1638 přišla do Severní Ameriky první skupina vystěhovalců, kteří se svými ideály hlásili k baptistům. Dlouhou dobu nijak nerostl počet baptistů. V roce 1700 bylo v Severní Americe asi deset malých sborů s 300 členy. Tyto sbory nebyly ani jednotny v učení. Byl pokus založit baptistický sbor v New Yorku (v roce 1711), ale tento pokus se nepodařil. Přeci jenom ale baptistická misie měla jakési malé úspěchy. Na počátku 18. století bylo v Americe napočítáno 47 sborů rozptýlených na jihu a jihozápadě od New Yorku.⁵

Většího nárůstu doznal baptismus až v druhé polovině 18. století v Severní Americe. Dělo se tak především mezi černošskými otroky, možná i díky tomu, že jim byla přislíbena nezávislost a rovnoprávnost s většinovým bělošským obyvatelstvem. V tomto století bylo baptistické hnutí ve své misijní aktivitě více než úspěšné na území Severní Ameriky.

V 19. století se baptistické hnutí šířilo již nejenom v Anglii, ale také v Německu. V roce 1848 na německém území existovalo již 26 sborů BJB, v kterých bylo 1500 členů.⁶ Celé hnutí výrazným způsobem působilo misijně, když němečtí baptisté podnikali misijní výpravy nejenom do Dánska, Švýcarska, Polska, ale i Slezska. Zmiňujeme se o německém hnutí baptistů z důvodu, že to byla právě BJB v Německu, která výrazněji ovlivnila rozšíření myšlenek tohoto hnutí na našem území.

20. století je poznamenáno nejenom světovými válkami, ale také mnohem větší misijní aktivitou BJB v Německu. Díky evangelizaci bylo již v roce 1913 v Německu na 45583 členů v jednotlivých sborech. Misijní působení vycházelo především ze sborů

⁴ PROCHÁZKA, J. *Obrazy z dějin baptistů*. Praha: Svaz mládeže ČSL baptistů, 1939, s. 46.

⁵ PROCHÁZKA, J. *Obrazy z dějin baptistů*. Praha: Svaz mládeže ČSL baptistů, 1939, s. 53.

⁶ PROCHÁZKA, J. *Obrazy z dějin baptistů*. Praha: Svaz mládeže ČSL baptistů, 1939, s. 67.

v Berlíně, Královci, Hamburku a Barmenu.⁷ Misie německých baptistů se neomezila jenom na samotné Německo, v roce 1864 bylo v Dánsku díky německé misii 1600 baptistů. Ve Švédsku bylo díky evangelizaci již 125 sborů s 5000 členy. Němečtí baptisté obsáhli svou misí rovněž tak i Rusko a další státy Evropy.⁸

Zdalo by se nám chybou nezmínit nejvýznamnějšího baptistu vůbec, ale také černošského aktivistu a nositele Nobelovy ceny za mír Martina Luthera Kinga. Martin Luther King se zabýval rozdílným přístupem k černošské menšině při výběru povolání, ve vzdělání, zdravotní péči, ale také možnosti volit. Postupně se tento afroameričan dostával stále více do povědomí americké veřejnosti. Pro své názory na něj byl nakonec spáchán atentát a jeho život nenadále skončil v roce 1968.⁹

⁷ PROCHÁZKA, J. *Obrazy z dějin baptistů*. Praha: Svaz mládeže ČSL baptistů, 1939, s. 67.

⁸ PROCHÁZKA, J. *Obrazy z dějin baptistů*. Praha: Svaz mládeže ČSL baptistů, 1939, s. 73.

⁹ SWOBODA, J. „Baptisté a reformace”. In V. Dvořák (ed.), *100 let života víry: Jubilejní sborník Bratrské jednoty baptistů v ČSSR*. Jihlava: Ústřední církevní nakladatelství, 1990, s. 25.

2. Nauka Bratrské jednoty baptistů

Od mnohých reformačních církví se Bratrská jednota baptistů liší svým důrazem na křest ponořením do vody, což je v řeckém jazyce βαπτίζεῖν [baptidzein]. Odtud pak je i název této církve – baptisté.

Učení, na které Bratrská jednota baptistů klade důraz na rozdíl od jiných reformovaných církví, je autonomie jednotlivých místních sborů. Organizační zřízení baptistů nezná nějaký nadřízený orgán, kterému by se musely jednotlivé místní sbory podřizovat, stejně tak jsou jednotlivé sbory na sobě nezávislé:

„Členové místního sboru řeší na sborových setkáních všechny své duchovní, kázeňské i praktické záležitosti pod vládou Kristovou společně. Každý sbor je ve své odpovědnosti zcela svobodný, ale při hledání toho, co je Kristovo, rozpoznává svou duchovní závislost na ostatních.“¹⁰

A dále se nám zdá důležité zmínit další bod ve věrouce BJB:

„Zastáváme zásadu všeobecného kněžství věřících, podle níž jsou všechny údy sboru povolány ke službě. Každý, kdo je Kristem povolán, přijímá ke své službě prostřednictvím Ducha svatého specifické dary. Členové sboru každé jednotlivé povolání zodpovědně rozpoznávají a přezkušují. Těm, kdo jsou povoláni k duchovnímu vedení, je na základě tohoto zmocnění svěřena zvláštní odpovědnost za vyučování a pastýřskou péči.“¹¹

S ostatními křesťanskými církvemi má Bratrská jednota baptistů celou řadu společných bodů ve svém křesťanském učení. Především pak baptisté věří v autoritu biblických textů, podobně jako všechny reformované církve. V tomto se spoléhají na biblický text, kde je řečeno:

„Veškeré Písmo pochází z Božího Ducha a je dobré k učení, k usvědčování, k nápravě, k výchově ve spravedlnosti.“ 2 Tm 3,16

Věřoucně se podobně jako ostatní reformované církve i baptisté přiznávají k Apoštolskému vyznání víry, kde se můžeme dočíst o víře v Boha Otce, Ježíše Krista i Ducha svatého.¹²

¹⁰ *Bratrská jednota baptistů v České republice* [online]. 2005 [cit. 2011-03-21]. Zásady a stanoviska. Dostupné z WWW: <<http://www.archiv.bjb.cz/rservice.php?akce=tisk&cislocianku=2005011703>>.

¹¹ Tamtéž.

¹² *Evangnet* [online]. 2009 [cit. 2011-03-24]. Apoštolské vyznání víry. Dostupné z WWW: <<http://www.evangelnet.cz/texty:apostolikum>>.

3. Počátky vzniku Bratrské jednoty baptistů v Čechách

Počátky hnutí Bratrské jednoty baptistů na našem území vůbec jsou spojeny se jménem Magnuse Knappa, který byl v roce 1858 ustanoven Pruským svazem německých baptistů, aby byl misionářem pro oblast Horního Slezska. Knappe tedy v této oblasti šířil evangelium. Byl mimo jiné stejně tak i kazatelem v německém sboru v Dirschau. Oblastí, kterou svým působením Knappe rovněž zasáhl, je Broumovsko. Tímto se Magnus Knappe zapsal jako první průkopník baptistické misie na našem území.

Misijní návštěvy Magnuse Knappého z Freiburgu se konaly v pruském Slezsku v Broumově po roce 1858, kde byl za misijní činnost uvězněn na několik dní. V roce 1872 na základě jeho misijního působení Václav Cinekr uvěřil a o tři roky později byl také pokřtěn. V roce 1874 se Václav Cinekr přestěhoval z Broumova do Hled'sebe u Prahy, kde již tehdy existovalo neformální shromáždění baptistů. Václav Cinekr v Hled'sebi založil baptistický sbor. Důležité se nám to zdálo zmínit z toho důvodu, že v roce 1885 zde vznikl sbor baptistů, který byl vůbec prvním baptistickým sborem na našem území. Za kazatele a staršího byl ve sboru Hled'sebe zvolen Jindřich Novotný. Václav Cinekr byl zvolen diakonem.

Jedním z nejstarších sborů na našem území byl sbor v Jablonci nad Nisou. Manželé Fridrichovi vídeňští baptisté se zasadili o vznik místního sboru v tomto městě. Paní Fridrichová si zvolila poněkud originální způsob zvěstování evangelia, který ale slavil úspěch, prodávala totiž po domech cikorku a zároveň šířila radostnou zvěst.¹³

Do Jablonce byl poslán vídeňským sborem jako misionář kazatel Peters, který se stal prvním kazatelem jabloneckého baptistického sboru. Pan Peters mohl sloužit v tomto sboru pouze do 1. světové války, protože v jejím průběhu zahynul. V roce 1921 vznikl sbor v Pardubicích, vedl ho kazatel Jan Řičař. Ve Vysokém Mýtě byl ustaven sbor BJB v roce 1926.

Na Moravě se baptistické myšlenky formovaly v Brně, kde jsou počátky baptistů spojeny s působením kazatele Norberta Čapka. Kazatel Čapek byl vyučen jako pouhý krejčí. V roce 1870 absolvoval křesťanský seminář v Hamburku, který jej připravil na jeho kazatelskou službu. Poté sloužil v saské Planici jako kazatel. V roce 1898 odešel

¹³ *Historie sborů BJB v ČSR*. Praha: VV BJB, 1994, s. 46.

Norbert Čapek do Brna. Spolupodílel se na vydávání časopisu Slova pro život, který byl přejmenován v roce 1908 na časopis Probuzení.¹⁴

Norbert Čapek založil v roce 1898 sbor v Brně a také ve Vsetíně, kam osobně dojížděl kázat. V roce 1925 vznikl sbor v Ostravě, pod vedením kazatele Josefa Dvořáka. Rok 1925 je rokem, kdy se datuje počátek sboru ve Vikýřovicích, vznikl návratem 77 exulantů z Polska. Od roku 1925 datujeme vznik sboru ve Zlíně, kde se scházeli křesťané k pravidelné bohoslužbě. V roce 1927 vznikl sbor v Kroměříži pod vedením kazatele Burgeta.

V roce 1919 se přejmenovalo baptistické hnutí v Čechách na Bratrskou jednotu Chelčického. Snad chtělo tímto krokem deklarovat svou touhu obnovení k odkazu Chelčického.

Při zjišťování aktuálního stavu počtu baptistů v tehdejším Československu na konferenci v Klenovci v roce 1920 bylo zjištěno mimo jiné, že do tehdejších sborů chodilo 1200 členů, z toho bylo 22 placených pracovníků, dále bylo součástí baptistického hnutí 700 Slováků v Maďarsku, 700 Čechů na Volyni a v Polsku.¹⁵ Všichni přítomní zástupci byli ze sborů a stanic: Praha Vinohrady, Praha Pankrác, Rokytnice, Bělá, Pardubice, Brno, Lučenec, Bratislava, Liptovský Mikuláš, Vavrišovo, Pribylina, Kežmarok, Komárno, Klenovec-Muráň, Muránska Dlhá Lúka, Jelšava, Hradište, Zolná, Pondelok a Píla.

Církvi BJB se za Rakouska-Uherska nedostávalo pozitivního přijetí od státu, nejenom z tohoto důvodu přijali s velkou vděčností čeští baptisté vznik samostatné Republiky československé v roce 1918. V oné době bylo více než problematické právní postavení BJB v nově vzniklém státě. Byla to doba, kdy baptisté hledali právní uznání, ale kterého se jim nedostalo.

Období mezi oběma světovými válkami je i nadále poznamenáno hledáním východiska ze strany baptistického vedení jak zajistit právní postavení církvi BJB vůči státu, ale jakékoliv řešení i přes dobrou vůli nebylo nalezeno. V té době to bylo téma, které „hýbalo“ českými baptisty. Začala 2. světová válka a otázka právního postavení BJB v Čechách ustoupila do pozadí.

¹⁴ HENDRICH, V. *Počátek historie baptistů čili u víře pokřtěných křesťanů v Čechách*. Brno: Pokorný a spol., 1929, s. 16.

¹⁵ POSPÍŠIL, V. *100 let baptistické práce v Čechách a na Moravě, in: 100 let života víry*. Praha: VV BJB, 1989, s. 80.

V době 2. světové války zavládl v Protektorátu Čechy a Morava opravdu tuhý režim pro jakékoliv spolky a církve, který se rovněž podepsal i na BJB. Gestapo totiž zjišťovalo, kdo, kde a kdy káže za kazatelny jednotlivých baptistických sborů. Je více než jasné, že podobná atmosféra vůbec neprosplávala členům místních sborů BJB. Všeobecně přítomný strach z naprosté kontroly ze stran německé Tajné státní policie jenom posiloval vzájemnou nedůvěru křesťanů.

Poválečné období bylo poznamenáno odsunem Němců, které proběhlo v letech 1945-1946. Vysídlení německých křesťanů se dotklo i konkrétně těch, kteří byli z broumovského sboru, což znamenalo pro tuto místní církev téměř její likvidaci. Podobně tomu bylo i s německým baptistickým sborem v Trutnově, který poválečným odsunem Němců zcela zanikl a modlitebna propadla konfiskaci.

Jiná situace byla se stanicí trutnovského sboru v Radvanicích-Studénce. Tito němečtí křesťané nebyli odsunuti, protože šlo o horníky.¹⁶ Mezi roky 1950-67 probíhaly v této stanici bohoslužby v německém jazyce. V roce 1967 zbytek bratří odešel do Německa a tato křesťanská stanice zanikla. Křesťané, kteří se rozhodli odejít z naší republiky, se v zahraničí neztratili, ale připojili se k tamním baptistickým sborům, které jsou v obou částech Berlína, u Stuttgartu, v Bavorsku, u Magdeburgu, v Hamburku, v Torontu a jinde.¹⁷

Národním shromážděním byl schválen zákon č. 228/1949 Sb. o zřízení Státního úřadu pro věci církevní a zákony č. 218 až 223/1949 Sb. o hospodářském zabezpečení církví státem. Náš právní systém tímto způsobem rozhodl o budoucím vývoji v jednotlivých církvích. Tyto zákony totiž ustanovily, že duchovní může vykonávat svou činnost jedině se souhlasem státu. Jednotliví duchovní tak byli vydáni v milost a nemilost komunistickému zřízení, které rozhodovalo, zda je kazatel způsobilý sloužit v církvi, či nikoliv.

Církvi Bratrské jednoty baptistů se v době komunistického režimu proticírkevní represe rovněž nevyhnula podobně jako tomu bylo v případě všech ostatních křesťanských církví. Pronásledování se týkalo nejenom církve BJB jako celku, ale přímo se to dotýkalo i životů jejich jednotlivých členů. Padesátá a šedesátá léta minulého století byla pro církev BJB opravdu obtížným obdobím její existence. Rok

¹⁶ POSPÍŠIL, V. *100 let baptistické práce v Čechách a na Moravě, in: 100 let života víry*. Praha: VV BJB, 1989, s. 80.

¹⁷ *Historie sborů BJB v ČSR*. Praha: VV BJB, 1994, s. 2.

1952 byl rokem, kdy režim zatkl třináct kazatelů BJB. Celorepublikové vedení Bratrské jednoty baptistů bylo obviněno z údajného organizování špionáže pro západní imperialisty.

Konkrétním příkladem za všechny nám může být neveselý osud kazatele libereckého sboru BJB Volanského. Vilém Volanský byl v roce 1952 nezákonně zatčen a 14 měsíců vězněn. Když se vrátil z vězení, již nemohl vykonávat kazatelskou službu, protože mu to tehdejší režim neumožnil. Pobyt ve vězení se mu výrazně podepsal na jeho zdravotním stavu, takže později v důsledku svého špatného zdravotního stavu zemřel. Tohle není až zase tak ojedinělý příklad komunistické perzekuce. Komunistický režim výrazněji zasáhl do života těch, kteří se přiznávali ke křesťanské víře v Ježíše Krista.¹⁸

¹⁸ ŠRAJBR, Ivo. *Baptismus* [online]. 2007 [cit. 2011-03-21]. Čeští náboženští exulanti . Dostupné z WWW: <http://www.baptismus.estranky.cz/clanky/historie/cesti-nabozensti-exulanti-_i_srajbr_-.html>.

4. Sbor Bratrské jednoty baptistů v Chebu

4.1 Původ sboru baptistů v Chebu

S počátkem křesťanské práce v rámci BJB na Chebsku bývá spojován kazatel Štěpán Křivánek. Slova, která napsal kazatel Štěpán Křivánek, jsou v úvodu kroniky baptistického sboru v Chebu a dokládají jeho záměr zachytit dění od vzniku sboru baptistů v Chebu až po současnost:

„Vidělo se mi zapotřebí zachytit některé skutečnosti o vzniku duchovní práce v nejzápadnějším cípu naší vlasti. Dále o vzniku sboru a jeho pokračující práci. Přál bych si, aby to zůstalo pro oživení paměti budoucích pokolení, kteří budou v této duchovní práci pokračovat a snad i vzpomínat na ty, kteří je v této práci předcházeli. Štěpán Křivánek.“¹⁹

Štěpán Křivánek byl jedním z českých obyvatel obce Svatá Helena, který zde trvale žil. Psal se letopočet roku 1920, když se Štěpán Křivánek setkal ve Svaté Heleně s baptisty – byli to rumunští baptisté. Po jejich zvěstování evangelia se nechal pokřtít a u něj doma se začali scházet na soukromých bohoslužbách spoluvěřící. Nutno dodat, že obec Svatá Helena je českou obcí, která leží v Rumunsku. Byla založena v první polovině 19. století Čechy, kteří sem přišli za prací. Obec vzkvétala a hlavní podíl na tom měli čeští přistěhovalci.

Po velkém rozhodování se jistá část křesťanů BJB ze Svaté Heleny rozhodla k odchodu zpět do své staronové vlasti. Bylo 27. července 1947, když křesťané BJB opouštěli Svatou Helenu s nelehkým posláním, zvěstovat evangelium v poválečném Československu. Jmenovitě se s Rumunskem rozloučili Petr Černík, Štěpán Křivánek, Jiří Jelínek, Karel Boháček, Anna Klepáčková, Marie Hružová a mnozí další.

Po jejich strastiplné cestě, kterou strávili jízdou v nákladních vagónech, všichni tito skončili ve sběrném táboře v Chebu. Byla jim přidělena práce v chemických závodech v Sokolově (v tomto městě se také spolupodíleli při založení sboru), nebo vypomáhali v zemědělství u místních farmářů.

¹⁹ KŘIVÁNEK, Š. *Kronika sboru Bratrské jednoty baptistů v Chebu*, s. 1.

4.2 Růst sboru Bratrské jednoty baptistů v Chebu

Křesťané, kteří přišli z obce Svatá Helena, se zasadili o vybudování baptistického sboru v Chebu. Od Nového roku 1949 se začala konat pravidelná shromáždění v modlitebně v Mánesově ulici, Cheb se stal dočasně kazatelskou stanicí sboru v Teplé u Toužimi. Později od května téhož roku se stal chebský sbor BJB kazatelskou stanicí sboru Praha-Vinohrady.

Až v červenci 1950 byl zvolen prvním kazatelem chebského sboru Vilém Jirsák a tím sbor BJB v Chebu získal i samostatnost. V té době měl chebský sbor již na 76 křesťanů. Bylo docela problematické se scházet ve stísněných prostorách místnosti, vždyť se tam nemohli všichni vejít. Z těchto důvodů se hledala nová místnost, kde by mohli baptisté konat bohoslužby.

Nakonec se našla místnost, která byla na třídě Svobody č. 57 (tehdy se jmenovala Stalinova třída), kde se baptisté scházeli každou neděli na bohoslužbách. Kazatel Jersák, který byl jedním z chebských křesťanů, stál v kazatelské službě chebského sboru až do července 1952, když mu nakonec státní moc odebrala souhlas k vykonávání práce kazatele. V kronice sboru se k této události píše:

„Kazatel Jersák z práce odvolán. V červenci 1952 byl kazatel Jersák zatčen a držen ve vazbě. Což přineslo do sboru nové rozrušení. Bylo nutno nahlásit zodpovědného správce sboru. Nahlášen byl bratr Josef Boháček a Štěpán Křivánek.“²⁰

Byl to nakonec Karel Boháček, jeden z příchozích ze Svaté Heleny, který se stal pro chebský sbor laickým kazatelem, alespoň pro ono období. Kazatelskou službu pak svědomitě vykonával až do roku 1959. Situace pro chebský sbor více než obtížná. Mnoho křesťanů mělo strach, co se s nimi může stát a snad právě z těchto důvodů se také mnoho z nich ze sboru v Chebu odstěhovalo. Dále byly díky špatné atmosféře zavřeny stanice v Josefově a v Sokolově. Ne nadarmo na tuto dobu mnozí z pamětníků pamatují jako na období zkoušek, které museli podstoupit.

Mnozí z křesťanů tehdy nevydrželi napětí, které prostupovalo nejenom jejich sborem, ale i celou společností a nezbylo nic jiného, než je vyloučit ze sboru. V roce 1957 to byl nakonec kazatel tepelského sboru Karel Buba, který byl pověřen administrací chebského sboru. Baptisté v Chebu si sami mohli rozhodovat o svých

²⁰ KŘIVÁNEK, Š. *Kronika sboru Bratrské jednoty baptistů v Chebu*, s. 20.

záležitostech. V době těchto těžkostí přijížděl na návštěvu předseda církve Václav Tomeš, aby mohl křesťany povzbuzovat.

V následujícím roce 1958 proběhl modlitební týden i se sbory jiných církví. V kronice je k tomu poznamenáno následující:

„Rok 1959 začal modlitebním týdnem a s novou nadějí, protože toto byl již devátý rok od založení práce. Modlitební týden jsme měli společně s církví evangelickou a československou. O nějakou spolupráci nešlo, spíše šlo o to, že jsme měli možnost vydat i mezi nimi jasné svědectví.“²¹

Z textu kroniky vyplývá na jednu stranu otevřenost baptistů vůči jiným církvím, ale na druhou stranu čteme, že o nějakou bližší spolupráci nešlo, snad z důvodu nedůvěry, nebo vlastní exkluzivity baptistického hnutí. Myšlenka ekumenické jednoty, tolik aktuální v dnešní době, byla v 60. letech minulého století teprve ve svých počátcích.

Modlitební shromáždění, která proběhla na začátku roku 1958 se uskutečnila ve sboru Bratrské jednoty baptistů, sboru Českobratrské církve evangelické a sboru Církve československé husitské. Slovem na těchto společných bohoslužbách sloužili Karel Boháček, Štěpán Křivánek, farář za církev husitskou Fiala a farář za církev evangelickou Burian.

Desetiletí existence baptistického sboru v Chebu bylo oslaveno pamětním shromážděním, které bylo uspořádáno k této vzácné příležitosti.

Následující desetiletí je spojeno i s novým vedením sboru. Rozhodlo se tak na výroční sborové schůzi, která se konala 25.1.1959 a kde laický kazatel Josef Boháček poprosil o uvolnění ze své služby. Důvodem byl jeho nepřilíš dobrý zdravotní stav. Následně sbor zvolil laickým kazatelem Štěpána Křivánka. Předsedou starších se stal Alois Sauer, člen chebského sboru. Václav Tomeš, což byl předseda církve, promluvil svou řeč k chebskému sboru a zazněla tam tato slova:

„Teď záleží na vás, jak budete konat tuto práci, jak budete Pána prosit o nové myšlení, o nové způsoby práce a o moudrost, jak dílo Páně vést.“²²

Sbor v oné době již čítal na 110 členů, kteří se aktivně účastnili sborového života. Možná i počet členů místního sboru baptistů v Chebu přimel vedení sboru k zavedení

²¹ KŘIVÁNEK, Š. *Kronika sboru Bratrské jednoty baptistů v Chebu*, s. 33.

²² *Historie sborů BJB v ČSR*. Praha: VV BJB, 1994, s. 28.

večerních bohoslužeb každou neděli. Během poměrně krátké doby se sbor rozrostl až na 147 členů, přičemž jenom dětí bylo v tomto sboru 90.²³

V těchto dobách to nebylo jenom šťastné období pro chebský sbor. Někteří mladí lidé odcházeli do „světa“, což znamená, že se vzdali křesťanského života.

Jinou událostí, která se tehdy výrazněji zapsala do životů baptistů v Chebu, bylo přistěhování dalších rodin ze Svaté Heleny. Bratrství, o kterém se můžeme dočíst v Bibli a je též jednou ze zásad baptistů, vedlo místní sbor, aby se o nové přistěhovalce postaral.

Obtíže související s tehdejší dobou dokládá zápis v kronice:

„Nové nařízení úřadů. Každý sloužící bratr musí mít povolení k službě, zažádali jsme pro všechny sloužící, ale žádné jsme neobdrželi.“²⁴

Socialistický režim, kterému bylo předurčeno, že se později ocitne v propadlišti dějin, kladl křesťanům do cesty možná ty nejpodivnější překážky v praktikování jejich křesťanské víry. Mnohé křesťany podobné zkoušky jenom utvrdily ve víře, jiné z křesťanů vedlo protivenství k tomu, že se nakonec křesťanské víry úplně vzdali.

Pro větší množství křesťanů ve sboru byla práce ještě více intenzívní. Starší sboru se začali věnovat i dalším úkolům, jako je literární práci s knihou, více se začalo věnovat pozornosti péči o nemocné, stejně jako opuštěné aj. Mládeži se také věnovalo více pozornosti, vždyť je to budoucnost sboru. Hmotné potřeby a návštěvy těch věřících, kteří se nemohou řádně dostavit na nedělní bohoslužbu, to jsou úkoly, před které byl místní sbor baptistů postavený.

V těchto službách se aktivně a s radostí zapojila celá řada křesťanů ze sboru. V době, kdy se psal rok 1964, se jednalo o zakoupení nové modlitebny, neboť mnoho věřících se už do staré modlitebny nevešlo. Štěpán Křivánek se pro toto období stal kazatelem, když se své služby ujal 1.2.1966.

V chebském sboru již bylo tolik těсно, že se po zvážení rozhodli sehnat větší prostory pro konání bohoslužeb. Nelehkou situaci spojenou se snahou sehnat odpovídající prostory pro scházení, může doložit kronika, kde se píše:

„Žádost o koupi domu. Bylo podáno několik žádostí na zakoupení domu pro modlitebnu a to na dům č. 12 na ulici 9.května, dům měl stát 130 00 Kčs. KNV však souhlas nedalo. Stav členů k 31.12. 1964 sbor má 177 členů.“²⁵

²³ KŘIVÁNEK, Š. *Kronika sboru Bratrské jednoty baptistů v Chebu*, s. 50.

²⁴ KŘIVÁNEK, Š. *Kronika sboru Bratrské jednoty baptistů v Chebu*, s. 20.

Přestože se nepodařila koupě nového domu ke shromažďování věřících v Chebu, byly v roce 1966 otevřeny kazatelské stanice a to konkrétně v Libé a v Kraslicích, podobně jako v roce 1965 v Sokolově. Sloužit na těchto místech začali laičtí kazatelé. Vzpomeneme si při této příležitosti na Aloise Sauera, Karla Boháčka, stejně jako i Jiřího Jelínka, kteří se výrazným způsobem podepsali do historie sboru v Chebu.

V dalších letech se pro sbor stalo prioritou, aby sehnal větší modlitebnu, což nakonec vede starší sboru k rozhodnutí, že si modlitebnu postaví sami. Podali si tak žádost o stavbu modlitebny, kde by se všichni mohli scházet a svobodně konat bohoslužby. Sbor se v té době již početně rozrostl na 183 křesťanů. Přesto se v oněch letech, stejně jako i v pozdějších letech, vkrádá do řad baptistů letargie, duchovní únava, před kterou varoval kazatel Křivánek:

„Zdá se, že jsme lidem každým větrem se klátícím. Mnohé události, které minulý rok přinesl, zanechaly svou stopu na mnohých z nás. Projevuje se určitá stagnace, opouštíme společná shromáždění. Potřebujeme začít znovu, v jednomyslnosti za obživení celého sboru.“²⁶

4.4 Stavba modlitebny

V roce 1968 k nám přijela sovětská vojska a započal proces normalizace. V chebském sboru Bratrské jednoty baptistů se projevila duchovní únava, před kterou varoval kazatel Křivánek.

Následující rok 1969 je rokem, kdy započala rekonstrukce sborového domu. V březnu 1969 byl zakoupen dům v Libušině ulici č. 4. Koncem října, kdy se podařilo vystěhovat poslední nájemníky, se začal dům přestavovat. Byl vytvořen sál ke shromažďování, kancelář a byt pro kazatele v 1. poschodí.

Na podzim v roce 1970 začíná konečně stavba nové modlitebny na vedlejším pozemku. Starší se scházejí téměř každý týden, aby se mohli modlit za zdar stavby nové modlitebny, kde by se věřící mohli svobodně scházet.

V době socialismu byla celá řada stavebního materiálu nedostatková, ale přesto mohli nakonec chebští baptisté modlitebnu postavit. Stavba modlitebny pokračovala i nadále až do podzimu roku 1972. Náklady na stavbu se vyšplhaly do výše 500 000 Kč.

²⁵ KŘIVÁNEK, Š. *Kronika sboru Bratrské jednoty baptistů v Chebu*, s. 56.

²⁶ *Historie sborů BJB v ČSR*. Praha: VV BJB, 1994, s. 29.

Finanční prostředky sbor získal ve formě dobrovolných darů od členů BJB u nás nebo od sborů ze zahraničí, které přispěly na chebský sbor.

V září roku 1972 byla provedena kolaudace stavby, MNV nakonec dal povolení k užívání této stavby pro křesťanská shromáždění. Na slavnostní shromáždění, které proběhlo v neděli 20. října 1972, přijelo 700 hostů. Této slavnostní události se účastnilo celé vedení Bratrské jednoty baptistů, stejně jako byli přítomní i zástupci z jiných církví. Na tento památný den vzpomíná kazatel Křivánek se slovy:

„Po celý den jsme cítili Boží přítomnost. Nechtělo se nám ani jít domů. Byl to pro náš sbor nový začátek. Začátek budování tohoto duchovního domu. Pán Bůh nám projevil svou milost při stavbě naší nové modlitebny. Během dvou let usilovné práce nebyl nikdo zraněn a nikdo ze sboru nezemřel. Kéž by nám dal svou milost i v dalších letech, aby každý z nás svěřený úkol splnil dokud je milosti čas.“²⁷

Touto stavbou se téměř symbolicky uzavřel exodus baptistů, který byl započat v rumunské Svaté Heleně, kdy s odvahou odešli křesťané do pravlasti svých předků.

Na křest se v té době připravovalo celkem 25 křesťanů, aby 1. července 1973 byli pokřtěni.²⁸ Nová modlitebna se stala také místem shromáždění konference s počtem až 600 účastníků.

Jsou otevřeny i další stanice mimo Cheb. Například byla otevřena stanice ve Třech Sekerách. Kronika píše o Třech Sekerách:

„Kazatelská stanice Tři Sekery. Kazatelská stanice povolena od 23.4.1973, shromáždění jsou 2krát za měsíc vždy v neděli večer. Slouží kazatel a laičtí ze sboru, ale také laický kazatel Věroslav Jirman. Návštěvnost 15-20 dospělých a 6 dětí. Sbírkový ročně činí 1 839,15 Kč. Stanice povolena jen ONV v Chebu s výhradou, že povolení může být kdykoliv zrušeno.“²⁹

4.5 Problém se státní mocí

Vládnoucí režim se opět projevil v neprospěch chebských baptistů. Byla odebrána možnost kázat Štěpánu Křivánkovi, jakož i laickým kazatelům Jelínkovi, Sauerovi. V

²⁷ *Historie sborů BJB v ČSR*. Praha: VV BJB, 1994, s. 31.

²⁸ *Historie sborů BJB v ČSR*. Praha: VV BJB, 1994, s. 33.

²⁹ KŘIVÁNEK, Š. *Kronika sboru Bratrské jednoty baptistů v Chebu*, s. 97.

tuto chvíli se museli křesťané osvědčit trpělivostí. V kronice Bratrské jednoty baptistů sboru Cheb se o tom píše následující:

„Březen 1975. 6. a 7. března přišla kriminálka a sebrali z domu kazatele Křivánka na SNB a spolu s ním ze zaměstnání bratra Petra Jelínka, Františka Jelínka, Sauera aj. Údajně z výpovědi kazatele předložili ruský Nový zákon a ptali se, zda jej pozná... Kazatele tam /na SNB/ drželi dva dny od rána do večera... Následek toho všeho byl, že uplynul měsíc a ONV na příkaz STB odebral kazateli a třem laickým kazatelům státní souhlasy ke službě.“³⁰

Sbor Bratrské jednoty baptistů v Chebu byl bez kazatele. V tomto období, které trvalo několik let, se o sbor postupně starají kazatelé, kterými byl Vilém Pospíšil a Karel Kuc. V roce 1979 byl nakonec ve volbách zvolen František Hruza jako stálý kazatel chebského sboru. Do funkce kazatele sboru byl ordinován v srpnu 1980. Nemůžeme opominout Vlastimila Pospíšila, který sloužil jako kazatel v chebském sboru od roku 1988 a sloužil zde věrně po dobu 8 let.

Sbor se modlil za laické kazatele a tyto modlitby byly vyslyšeny, což jistě bylo povzbuzením pro modlitebníky. ONV udělil souhlas Petrovi Jelínkovi jako laickému kazateli šířit křesťanskou zvěst. Povzbuzení tímto úspěchem se chebští baptisté i nadále modlili. O rok později, tedy v roce 1981, obdržel ten samý souhlas Štěpán Křivánek.

V roce 1982 odešel na věčnost kazatel Štěpán Křivánek. Tento křesťan byl spjat především s prací v chebském sboru BJB. Chebský sbor v něm ztratil oddaného služebníka. Kronika chebského sboru baptistů k tomu poznamenává následující:

„8. října si Pán života a smrti odvolal na věčnost bratra kazatele Štěpána Křivánka. Pohřeb se konal 18. října v Chebu, pohřbu se zúčastnil bratr Thdr. Pavel Titěra, bratr kazatel Švec a mnoho dalších křesťanů z BJB v ČSR.“³¹

Modlitebna chebského sboru byla často využívána, jednou je to konference pro Čechy a Moravu, jindy pro změnu celostátní setkání mládeže. V roce 1983 byla slavnostně otevřena modlitebna v Sokolově; o situaci sboru v Sokolově ještě budeme psát. Další modlitebnou, která byla slavnostně otevřena, byla modlitebna v Kraslicích. Blížily se události listopadu 1989, které se zásadním způsobem dotkly nejenom celé společnosti, ale rovněž zasáhly do životů každého jednotlivce, křesťanů nevyjímaje.

³⁰ KŘIVÁNEK, Š. *Kronika sboru Bratrské jednoty baptistů v Chebu*, s. 103.

³¹ KŘIVÁNEK, Š. *Kronika sboru Bratrské jednoty baptistů v Chebu*, s. 132.

5. Počátky stanice Bratrské jednoty baptistů v Sokolově

5.1 Sokolov a založení sboru Bratrské jednoty baptistů

První zmínka o shromáždění v Sokolově je z roku 1949, kdy založil misijní pracovník František Kolařík pravidelná shromáždění u Josef Křivánka a u rodiny Sazečků v Josefově. V roce 1952 byl však chebskému kazateli Vilému Jersákovi odebrán státní souhlas ke službě, podmínky ve sboru tak byly ztíženy. Mnozí se odstěhovali a v roce 1959 byly obě tyto stanice uzavřeny.

Stanice v Sokolově byla znovu otevřena až v roce 1965. Tehdy bylo vydáno povolení MNV ke shromažďování v Sokolově pod mateřským sborem BJB Cheb.³² Také bylo jednáno na Okresním národním výboru s farářem Církve československé husitské Bauerem ohledně povolení scházet se v jejich modlitebně na Bělehradské ulici č. 2, nacházela se na konci Starého náměstí a to u mostu přes řeku Ohři. Tehdejší situaci vystihuje kazatel Křivánek následovně:

„Pouhými slovy se nedá popsat skutečnost, kterou jsme prožívali. Byly to těžké začátky a mnohé boje i pokušení. Mnozí z těch, kteří byli s námi na začátku, dnes už mezi námi nejsou. Mnozí podlehli. Ale Bůh si na jejich místa postavil jiné a dílo Boží se nezastavilo. Jde se dál. Dnes už nás není jen jedenáct, a už nemusíme mít strach, že nebudeme mít komu zpívat. Je nás daleko víc než na začátku.“³³

V 60. letech zde bydlela v patře rodina faráře Bauera, který tady byl domovníkem. Kromě husitské církve se v těchto prostorách scházeli na bohoslužby i adventisté. Po roce 1970 však získali vlastní modlitebnu, kam se potom přemístili. Zároveň do CASD odešla i rodina domovníka Bauera.³⁴

První společné shromáždění v Sokolově proběhlo o Velikonocích 19. 4. 1965 za přítomnosti církevní tajemnice Krejčové. Oficiální otevření této kazatelské stanice chebského sboru bylo dne 23. 5. 1965 za účasti předsedy BJB Václava Tomeše a též kazatele Buby. Přítomni byli všichni křesťané BJB z Chebu, Aše, St. Role a okolí.

Stanici tvořilo 24 členů. Jednalo se především o převod členů z tepelského sboru, kteří žili v Sokolově a Kraslicích. Bohoslužby však navštěvovalo 50-80 lidí, přicházeli i křesťané z církve husitské a CASD; rozvíjeli se tak ekumenické vztahy. Tehdy bylo

³² *Historie sborů BJB v ČSR*. Praha: VV BJB, 1994, s. 26-27.

³³ *Historie sborů BJB v ČSR*. Praha: VV BJB, 1994, s. 27.

³⁴ Srov. Digitální záznam rozhovoru s pánem FB ze dne 14.2. 2011. Dokument v majetku autora.

třeba nahlásit i sloužící křesťany – byl to František Kolařík, Karel Buba a Štěpán Křivánek.³⁵

V roce 1966 byl Štěpán Křivánek zvolen chebským kazatelem a sloužil i na misijní stanici v Sokolově a také v Kraslicích. Protože život v misijních stanicích Sokolov a Kraslice byl po celá léta úzce propojen, je potřeba zmínit se i o počátcích této stanice.

5.2 Zrod stanice Bratrské jednoty baptistů v Kraslicích a její sepnutí se stanicí v Sokolově

Počátek práce v Kraslicích sahá do roku 1951, kdy sem zavítal v té době mladý Harald Novák, zalíbilo se mu toto město a rozhodl se zde usadit. Byl potomkem pobělohorských exulantů, kteří se do vlasti po druhé sv. válce vrátili z Polska a usadili se v Tachovském okrese. V roce 1952 se oženil s Margitou Pakancovou ze Slovenska a Kraslice se staly jejich novým domovem.

Nějaký čas měli jen domácí pobožnosti a příležitostně se zúčastňovali bohoslužeb v Chebu a Sokolově. V roce 1956 v prosinci se do Kraslic přistěhovala Věra Lešková s manželem (který věřící nebyl) a 6 dětmi. Manželé Novákové a paní Lešková s dětmi začali navštěvovat v Havlíčkově ulici dům Církve československé husitské. Husité měli bohoslužby ráno, baptisté odpoledne. Střídavě dojížděli laičtí kazatelé z Chebu – František Kolařík, Štěpán Křivánek a Jiří Jelínek, toto místo sloužilo k bohoslužbám asi 1 rok.³⁶

Protože původní majitel chtěl dům nazpět, zrušil pronájem a věřící se na tomto místě přestali scházet. Místní křesťané požádali církev evangelickou, zda by se mohli zúčastňovat jejich bohoslužeb. Střídavě se potom navštěvoval kostel v Kraslicích a v Sokolově. V Kraslicích sloužil, vypomáhal bratr Hovorka, v Sokolově farář Matička. Naše účast v ČCE se tak protáhla na bezmála 10 let.³⁷

Když byla v roce 1965 otevřena stanice BJB v Sokolově, začali členové z Kraslic dojíždět pravidelně na tato shromáždění. Také jejich děti navštěvovaly zde v Sokolově nedělní besídku, která byla zavedena od 1. 9. 1966 a čítala 12-15 dětí. Vyučovali Josef Pospíšil a Harald Novák.

³⁵ *Kronika církve Bratrské jednoty baptistů v Kraslicích*, s. 25.

³⁶ *Kronika církve Bratrské jednoty baptistů v Kraslicích*, s. 23.

³⁷ *Kronika církve Bratrské jednoty baptistů v Kraslicích*, s. 24.

Žádost o povolení kazatelské stanice v Kraslicích byla podána 4. 4. 1966 avšak byla zamítnuta KNV Plzeň. Po odvolání bylo jednání v Sokolově obnoveno na MNV. Jednali kazatelé Buba a Křivánek. Povolení bylo vydáno až 18. 1. 1967.

Shromáždění se konalo každou první a třetí neděli v měsíci, nejdříve v rodině Haralda Nováka. Kraslice měly v té době 4 členy. Z Oloví dojížděla paní Cabicarová a z Rotavy paní Neméthová. Později bývalo shromáždění na faře ČCE v pronájmu. Kromě kazatele Křivánka dojížděl z Chebu i laický kazatel Alois Sauer.

Později se vystřídali i další laičtí kazatelé z Chebu: Jersák, Novák, Mrázek. V 80. letech to byli i laičtí kazatelé ze Sokolova – Holub a Kvasnička. Shromáždění se scházelo asi v počtu 15 lidí, přijížděli i křesťané ze stanice v Sokolově. Na faře tehdy bydleli starší manželé Šplíchalovi, kteří se starali o úklid a teplo této najaté místnosti určené ke shromažďování věřících.³⁸

5.3 Sborový život baptistů v Sokolově a Kraslicích v pronajatých modlitebnách v letech 1965-1982

Zpočátku byla sokolovská stanice tvořena především ze členů, kteří se do vlasti vrátili jako reemigranti po 2. světové válce ze Sv. Heleny v Rumunsku nebo z Polska či Volyně. V roce 1970 do sboru přibyli ale noví členové, byl to Rudolf Holub z Československé církve husitské, Antonín Srb starší a rodina Kvasničková, tato rodina se přistěhovala z jižních Čech konkrétně z Církve bratrské. Rudolf Holub a Jan Kvasnička starší se později stali laickými kazateli.³⁹

Bohoslužby v modlitebně v Bělehradské ulici č. 2 se po celou dobu konaly druhou, čtvrtou a pátou neděli v měsíci odpoledne, alespoň jednou měsíčně při nich sloužil kazatel z Chebu, jindy některý z laických kazatelů z Chebu nebo Sokolova. Občas přijela mládež z Chebu nebo St. Role se svým hudebním programem. Zpěv společných sborových písní doprovázeli na harmonium Milena Nováková a František Behenský.

³⁸ *Kronika církve Bratrské jednoty baptistů v Kraslicích*, s. 26.

³⁹ Srov. Digitální záznam rozhovoru s paní AK ze dne 23.2. 2011. Dokument v majetku autora.

Od roku 1972 vedla pro děti nedělní školu Karolína Kvasničková. Pomáhaly jí Milena Nováková, Anna Holubová, Věra Srbová, Eva Kvasničková. Děti bývalo na besídce přítomno 5-7.⁴⁰

Dalším pravidelným setkáváním ve stanici v Sokolově byly po celou dobu biblické hodiny, které se konaly každý čtvrtek večer obvykle v menší přilehlé místnosti, při nich kázal střídavě kazatel z Chebu a laický kazatel Jan Kvasnička či Rudolf Holub ze Sokolova. Účast bývala okolo 15 lidí.

V rámci těchto biblických hodin se každé jaro a podzim obvykle konalo i evangelizační shromáždění, vedené kazatelem, který byl pozván z jiného sboru, aby misijně působil v chebském sboru, mnozí zde také uvěřili a rozšířili tak řady věřících v sokolovském sboru BJB.⁴¹

V květnu v roce 1975 byl úřady odebrán státní souhlas Štěpánu Křivánkovi k možnosti v církvi sloužit jako kazatel.⁴² V práci ho vystřídal kazatel v důchodu Vilém Pospíšil, který se s manželkou přistěhoval do Chebu. Na podzim roku 1977 byl vystřídán mladým kazatelem Karlem Kucem, jenž se přistěhoval z Teplé u Toužimi s manželkou a 3 malými dětmi. Stejně jako jeho předchůdci sloužil i na stanicích v Sokolově, Kraslicích, v Libé i ve Třech Sekerách. Po dvou letech se ale opět vrátil vykonávat kazatelskou službu do sboru v Teplé.

Po něm nastoupil v roce 1980 do sboru František Hruza z Lovosic a povolání kazatele zde vykonával 8 let. Byl zde ve sboru velmi oblíben pro svou laskavou povahu a opravdový zájem o každého člověka; uměl být bližním. Někdy ho doprovázela na bohoslužby a biblické hodiny v Sokolově i jeho manželka nebo dcera Marta, tyto návštěvy byly pro zde přítomné věřící též vždy povzbuzením.

Koncem 80. let se začala v Sokolově formovat hudební skupina mladých. Zpívali většinou moderní křesťanské písně, za doprovodu kytary. Mládež svá setkání zatím neměla, příležitostně se však účastnila akcí a schůzek jiných mládeží v kraji.

Od roku 1979 se mládež začala v Sokolově scházet. První roky býval na schůzkách přítomen také Jan Kvasnička st. Vedoucím byl zpočátku Antonín Srb mladší. Po jeho odchodu na vojnu byl vedením pověřen Samuel Palán.

⁴⁰ Srov. Digitální záznam rozhovoru se slečnou RB ze dne 1.3. 2011. Dokument v majetku autora.

⁴¹ Srov. Digitální záznam rozhovoru s paní JK ze dne 19.2. 2011. Dokument v majetku autora.

⁴² *Historie sborů BJB v ČSR*. Praha: VV BJB, 1994, s. 32.

V této době se mládež navštěvovala s mladými lidmi z CČE v Kynšperku.⁴³ Také byla na návštěvě v CB v Kolíně, kde byl na vojně Antonín Srb a s místní mládeží byl v kontaktu. Do Sokolova na návštěvu zavítala v roce 1979 skupina mládeže z Lovosic a okolí, v roce 1980 slovenská mládež z okolí Komárna. Také mládež ze Staré Role zde byla občas na návštěvě. Jinak se mládežníci stejně jako ostatní věřící setkávali na různých akcích v našem kraji, jako byl např. křest svatý, slavnost díkuvzdání, konference sborů, slavnost na zakončení školního roku, jarní a podzimní evangelizace.

Mládež se ze začátku scházela ve větším počtu, což bylo obvykle 20 lidí, později počet výrazně klesl na 7-10 lidí. Setkání probíhalo obvykle v sobotu večer v modlitebně. V roce 1981 na čas převzala vedení mládeže Věra Srbová, neboť došlo k roztržce mezi S. Palánem a Janem Kvasničkou starším. Posléze se vrátil z vojny Antonín Srb a od té doby byl opět vedoucím mládeže on. Mládež sloužila především zpěvem při pravidelných sborových shromážděních v Sokolově i v Kraslicích, ale někdy i v jiných sborech, třeba při různých slavnostech např. díkuvzdání.⁴⁴

V roce 1980 začalo město Sokolov uvažovat o tom, že domy v Bělehradské ulici č. 2 nechá zbourat, jednalo se o starou zástavbu, která měla ustoupit panelovým novostavbám. Proto se jak církve CČH, které budova patřila, tak i naše BJB v Sokolově musela začít ohlížet po nějakém náhradním objektu. V této „staré modlitebně“ se shromáždění konala do konce roku 1982. Ve vzpomínkách místních věřících zůstala jako místo, kde prožívali požehnané chvíle v Boží přítomnosti, měli zde svůj duchovní domov a sborové obecenství.⁴⁵

Vzhledem k tomu, že nedělní shromáždění se konalo v odpoledních hodinách, byla po nich ještě příležitost k vzájemným návštěvám nebo jen společným procházkám po městě. Z modlitebny se chodilo obvykle jedním směrem a to na vlakové či autobusové zastávky, směrem k obytným čtvrtím a tudíž často společně, což stmelovalo vzájemné vztahy. Bylo to období, na které se vděčně vzpomíná.⁴⁶

V únoru roku 1982 odešel na věčnost laický kazatel Jan Kvasnička. Předtím ale společně s Rudolfem Holubem se počátkem 90. let oba zabývali nalezením vhodného

⁴³ Srov. Digitální záznam rozhovoru s paní JK ze dne 19.2. 2011. Dokument v majetku autora.

⁴⁴ Srov. Digitální záznam rozhovoru s panem JN ze dne 26.2. 2011. Dokument v majetku autora.

⁴⁵ Srov. Digitální záznam rozhovoru s paní JK ze dne 15.2. 2011. Dokument v majetku autora.

⁴⁶ Srov. Digitální záznam rozhovoru s paní JK ze dne 17.2. 2011. Dokument v majetku autora.

objektu ve městě, který by mohl sloužit jako nová modlitebna. Toto se podařilo v roce 1981 a téhož roku byla budova odkoupena.⁴⁷

5.4 Období budování modlitebny v Sokolově a začátky práce v novém prostředí

V roce 1981 byl zakoupen jednoposchodový dům v Brněnské ulici č. 486 v Sokolově za cenu 180 000 Kčs. Byl požádán ing. Sláma z Lovosic o vypracování plánu na provedení rekonstrukce domu. Byl schválen úřady a v domě se začalo se stavbou bytu v přízemí a modlitebnu v prvním patře. Na zakoupení domu byla Sokolovu dána pomoc 130 000 Kčs a půjčka 50 000 Kčs, která se do konce roku musela zaplatit. Dobrovolná sbírka členů celého sboru činila 72 000 Kčs.

S rekonstrukcí se začalo již na podzim roku 1981. Brigády se konaly hl. o sobotách. Pokaždé přijelo alespoň 5 (1 auto) brigádníků z Chebu. Ani sokolovští nezaháleli, připojili se téměř všichni. Taky měla každou sobotu jedna rodina službu ohledně přípravy oběda pro všechny pracovníky. A nejenže chebští pomáhali pracovat, ale vykonala se i dobrovolná sbírka na novou sokolovskou modlitebnu, kam také mnozí přispěli – stejně jako místní.

Práce rychle postupovaly. Obzvláště v létě se pracovalo i v týdnu. Jistě příkladné bylo i pracovní nasazení místních mládežníků, kteří sem chodili pracovat velmi často během prázdnin, byli to zvláště Marie Kvasničková a Jiří Boháček. Mládež se po celou dobu budování modlitebny scházela v neděli po odpoledním shromáždění, aby se mohla účastnit sobotních brigád na sborovém domě. Na stavbě bylo odpracováno asi 9580 hodin.

Kolaudace proběhla 16. prosince 1982. Slavnostní otevření modlitebny se konalo 13. února 1983, na které přišlo asi 200 lidí, z kazatelů se zúčastnili: Václav Tomeš, František Kolařík a za církev bratrskou Karel Toušek z Karlových Varů, za CČE farář Holuša. Účinkoval pěvecký sbor z Chebu a mládež celého sboru.⁴⁸

Od roku 1982 byl pověřen vedením sokolovské stanice Rudolf Holub. Také byl jmenován starším sboru. Součástí sborového domu byl byt v přízemí, tvořily ho tři místnosti a příslušenství. Do tohoto nově vybudovaného bytu se nastěhovali mladí

⁴⁷ Srov. Digitální záznam rozhovoru s paní AK ze dne 22.2. 2011. Dokument v majetku autora.

⁴⁸ KŘIVÁNEK, Š. *Kronika sboru Bratrské jednoty baptistů v Chebu*, s. 132.

manželé Srbovi a vykonávali zde funkci domovníka. Později jim s úklidem vypomáhala jedna ochotná mladá dívka Marie Kvasničková. Pravidelně se konaly asi 3x do roka sobotní brigády za účelem generálního úklidu modlitebny a jejího okolí.⁴⁹

Modlitebna se nacházela v prvním patře a vznikla vybouráním tří příček mezi jednotlivými místnostmi. K hlavní části patřila ještě boční část, která byla oddělena shrnovacími dveřmi po celé její délce. Tato boční místnost sloužila z počátku k biblickým hodinám a schůzkám mládeže. V přízemí byla vybudována malá kuchyňka, tato místnost sloužila i dětem na vyučování nedělní besídky.

Pozemek kolem domu byl sice oplocen, avšak zůstal majetkem města, což se ukázalo až v průběhu jeho užívání. Byl tedy po celý týden veřejnosti volně přístupný. Antonín Srb, bydlící ve sborovém domě, sice velmi dbal na to, aby lidé z okolních domů neměli žádné připomínky k parkování aut či jinému užívání okolí modlitebny, přesto se neubráníl některým negativním reakcím blízkého okolí.

Otevřením vlastní modlitebny vznikl prostor pro změny v rozvoji duchovní práce v Sokolově. Politická situace ve státě se zatím nezměnila, v tomto směru zde svoboda ještě nebyla, stále jsme žili v období hluboké totality. Ale díky vlastním prostorům zde bylo více možností. Bohoslužby v neděli se přesunuli na 9. hodinou ranní.

Zanedlouho byla zavedena i večerní modlitební chvíle, byla navštěvovaná hlavně staršími členy. Biblická hodina zůstala beze změn. Konala se každý čtvrtek za účasti asi poloviny zdejších členů. Nedělní bohoslužby měli účast obvykle 30-40 lidí. Občas přijížděli i baptisté ze Staré Role nebo různí přátelé. Božím slovem sloužil náš chebský kazatel František Hruza nebo Rudolf Holub.

Také někteří laičtí kazatelé z Chebu občas přijížděli posloužit. Shromáždění se nyní konala už každou neděli, vždy 5. neděli sloužila mládež jak mluveným slovem, tak písněmi. Mladí svá setkání opět přeložili na sobotní podvečer, jak tomu bylo původně. Vzhledem k tomu, že velká část věkově mladších křesťanů v roce 1980 založila rodiny, byl počet této mládeže velmi oslaben.⁵⁰

Mládež vedl dál Antonín Srb mladší, který měl už též svoji rodinu. Mládež navštěvovali i další mladí rodiče, kterým se podařilo zajistit si hlídání dětí a tím se snažili povzbudit onu hrstku mládeže. Po roce 1985 stejně ale došlo k tomu, že se na čas

⁴⁹ Srov. Digitální záznam rozhovoru s paní JK ze dne 22.2. 2011. Dokument v majetku autora.

⁵⁰ Srov. Digitální záznam rozhovoru s paní JK ze dne 25.2. 2011. Dokument v majetku autora.

přestala pro malý počet scházet. Pro mládežníky z Kraslic nebylo moc snadné dojíždět každou sobotu do Sokolova a místních tu moc nebylo.

Mládež sloužila především zpěvem křesťanských písní za pomoci kytary, el. kytary, baskytary a bicích nástrojů. Také se účastnila brigád na úklidu modlitebny, měla na starosti ozvučení modlitebny, pořádala různé společné akce. Občas se šlo společně plavat, ale nejvíc se asi hrál volejbal na hřišti na Staré Ovčárně; zde se např. konalo posezení u táboráku na zahradě u Hanáků.⁵¹

V 90. letech se příliš kontakty s jinými mládežníky v kraji neudržovaly. Pouze mládež ze Staré Role byla dva roky po sobě pozvána na společné setkání v době vánočních svátků. Byl i pokus v této věci vzájemného setkávání něco podniknout. Zavedla se tzv. „trojvýměna“. Šlo o to, aby vždy jeden zástupce mládeže navštívil v sobotu schůzku mládeže BJB v jiném městě. Bylo to mezi sbory Aš, Cheb a Sokolov, ale tato praxe neměla dlouhého trvání.

Z velkého nadšení křesťanů v Sokolově ohledně vlastní modlitebny vznikl zájem o vytvoření i některých dalších složek, které dříve ve sboru nebývaly. Byl to např. kroužek sester. Tyto sestry se opravdu nějaký čas scházely, později však kroužek zanikl, protože se ho zúčastňovalo jen málo žen. Důvod byl jednoduchý – některé se odstěhovaly.

Byla rovněž snaha obnovit nedělní besídku, ale pro velmi malý počet příchozích dětí také ztroskotala. Někteří věřící se nejspíš snažili zavést podobné uspořádání sborových složek, jak to znali od křesťanů ze sboru BJB Cheb. Tam byla ale účast lidí na bohoslužbách mnohonásobně vyšší, tedy i jiné podmínky.

Nedělní besídka pro děti začala opět fungovat kolem roku 1988, kdy se jí ujala Věra Hanáková. Děti v besídce bylo 7-10. Besídka probíhala během modlitební chvíle, která byla na začátku nedělních Bohoslužeb.⁵²

V roce 1985 zemřel Tomáš Boháček v nedožitých 90 letech. Byl nejstarším sokolovským členem BJB. Aktivně se podílel při výstavbě modliteben: nejdříve v Rumunsku (odkud pocházel), pak v Chebu, posléze v Libé a nakonec v Sokolově. Na pohřbu mu zpíval pěvecký sbor z Chebu.⁵³

⁵¹ Srov. Digitální záznam rozhovoru s paní JK ze dne 22.2. 2011. Dokument v majetku autora.

⁵² Srov. Digitální záznam rozhovoru s paní JK ze dne 17.2. 2011. Dokument v majetku autora.

⁵³ *Kronika církve Bratrské jednoty baptistů v Kraslicích*, s. 153.

Koncem roku 1986 se odstěhovala z přízemí sborového domu rodina Antonína Srba mladšího do Kraslic. V následujících letech je ve službě správce modlitebny vystřídal rodina A. Hruzy, která se přistěhovala z Liberce.

Vzájemné vztahy mezi věřícími byly až na občasná menší nedorozumění vcelku dobré, společnou prací na stavbě sborového domu se možná i prohloubily. Po otevření nové modlitebny se však někteří členové příliš obávali o její nové zařízení a úzkostlivě ho střežili, stejně tak i pořádek ve sborovém domě. Vše se řešilo napomináním těch, co sem přišli a to neprospívalo sborovému obecnství. Mládeži zas byla vedoucím často vyčítána neúčast na některém shromáždění nebo schůzce mládeže.

5.5 Změny po roku 1989 a osamostatnění sboru baptistů v Sokolově

V roce 1989 se uvolnily politické poměry, což znamenalo větší svobodu pro věřící i pro všechno dění v církvi. I v BJB byla tato změna hned patrná. Nejen že byla opravdová svoboda slova, tisku i shromažďování, ale otevřeli se i hranice na západ. To přineslo nové možnosti a nové kontakty s lidmi ze zahraničí.

Baptisté v Sokolově se ještě na sklonku tohoto roku zúčastnili různých besed, akcí, které byly příležitostí ukázat naší české společnosti, že ani za těch 40 let útisku víra ani křesťané ještě nevymřeli. Jedna z těchto besed s početnou účastí se tehdy konala i v místním kině Karpinsk (dnešní kino Alfa).⁵⁴

Zde měl příležitost hovořit i náš tehdejší chebský kazatel Vlastimil Pospíšil. Vyjádřil se rovněž k aktuální situaci, která tehdy vznikla v Rumunsku za vlády prezidenta Nicolae Ceaușesca a vedla k pádu totality v této zemi. Zmínil se o své návštěvě Rumunska téhož roku v létě, kde se setkal s tamními obyvateli a jejich způsobem života. Rozhodl se tam navštívit českou vesnici Svatou Helenu, odkud pocházejí mnozí členové chebského sboru, možná i proto, aby více pronikl do jejich mentality.⁵⁵

Kazatel Vlastimil Pospíšil se do Chebu přistěhoval v roce 1988 z Prahy, kde kázal ve sboru BJB na Vinohradech. Bydlel společně se svou matkou, která se o něho po celou dobu služby ve sboru obětavě starala. Do Sokolova dojížděl až do poloviny roku

⁵⁴ Srov. Digitální záznam rozhovoru s paní JK ze dne 15.2. 2011. Dokument v majetku autora.

⁵⁵ Srov. Digitální záznam rozhovoru s paní JK ze dne 16.2. 2011. Dokument v majetku autora.

1990, kdy ho zde vystřídal nový kazatel. V Chebu kázal až do roku 1996, kdy odešel do důchodu, oženil se a přestěhoval do Brna. Byl obdařen trpělivostí, moudrostí a všestranným rozhledem.

Od roku 1990, kdy se vyhrotila politická situace v Rumunsku, se do chebského sboru BJB začali vracet další Češi ze Svaté Heleny. Přišlo mnoho dalších rodin, usadili se v okolí Chebu, v Žatci; do Sokolova přišla pouze rodina Hruzova a zpočátku bydlela u svého syna, který byl domovníkem v modlitebně.

Hned od začátku roku 1990 se začaly konat různé misijní akce pro veřejnost, bylo již možné, aby křesťané ze všech denominací vystupovali se svým programem písní a různých kázání či svědectví i venku na náměstí, obvykle se tato shromáždění konala před Hornickým domem kultury v Sokolově na náměstí Budovatelů. I místní baptisté se někdy účastnili těchto akcí.

Křesťané také uvítali i novou možnost nabízet venku kolemjdoucím křesťanskou literaturu. Tímto způsobem mohli oslovit i nekřesťanskou veřejnost.⁵⁶

V roce 1990 byl z Kraslic a Sokolova vypraven 15. května autobus, aby se zájemci zvláště z řad věřících mohli zúčastnit návštěvy amerického kosmonauta Jamese Irwina ve sportovní hale ČSTV v Praze. Naši republiku navštívil společně se svou manželkou. James Irwin byl jedním ze tří amerických kosmonautů, kteří v červenci 1971 stanuli na Měsíci. Později se věnoval misii. Spolu s ním do Prahy zavítal i evangelista z Velké Británie Vic Jackopson. K následování Pána Ježíše se tehdy rozhodlo 200 lidí.⁵⁷

⁵⁶ Srov. Digitální záznam rozhovoru s paní JK ze dne 27.2. 2011. Dokument v majetku autora.

⁵⁷ Srov. Digitální záznam rozhovoru s paní JK ze dne 29.2. 2011. Dokument v majetku autora.

6. Osamostatnění sboru Bratrské jednoty baptistů Sokolov

6.1 Počátky práce baptistů v Sokolově

Když byla na sborové hodině v Chebu přednesena otázka osamostatnění Sokolova včetně samostatného kazatele, psal se rok 1986. Tento bod byl schválen a postoupen do Prahy na ústředí BJB.⁵⁸ Koncem 90. let často do Sokolova přijížděl kazatel Jaroslav Poloha, obvykle na osobní pozvání rodiny Srbových, diskutovalo se také o otázce osamostatnění. Ve sborové kronice bylo k tomu napsáno:

„20.7. 1986 se konala druhá sborová hodina. Bylo přečteno usnesení z oblastní konference v Litoměřicích a delegáti bratr František Hruza a bratr Alois Sauer podali zprávu z jednání na této konferenci. Na této sborové hodině byla projednána otázka osamostatnění sborové stanice v Sokolově.“⁵⁹

Nový sbor v Sokolově, do něhož spadala i misijní stanice Kraslice vznikl až 1. 7. 1990⁶⁰ a kazatelem byl zvolen Antonín Srb mladší. Nově vzniklý sokolovský sbor měl i s Kraslickou misijní stanicí 40 členů. Vzniklo také staršovstvo v počtu čtyřech křesťanů, které bylo zvoleno členy sboru.

Zpočátku bylo zastoupeno věkově staršími křesťany, ti byli při volbách postupně nahrazováni věkově mladšími věřícími. Jejich úkolem bylo účastnit se společných sezení a napomáhat kazateli při řešení sborových záležitostí. Kazatel se s manželkou a třemi dětmi přistěhoval do Sokolova; svůj byt na sídlišti Michal mu postoupila Karolína Kvasničková, která se právě tehdy ze sboru stěhovala k dceři do Pardubic.⁶¹

Antonín Srb mladší žil předtím tři roky s rodinou v Kraslicích, kde byl od roku 1987 pověřen vedením této stanice a též byl laickým kazatelem. Po příchodu do Sokolova se s nadšením pustil ve svém prvním sboru do práce. Snažil se zapojit všechny členy sboru do služby. Byl velmi aktivní i na misijním poli, nová doba po roce 1989 nabízela mnoho příležitostí v tomto směru.

Po celém okrese organizoval mnohé evangelizační akce, na kterých promlouvali pozvaní kazatelé z celé ČSR, ale i ze zahraničí, zazněla zde svědectví mnoha křesťanů,

⁵⁸ KŘIVÁNEK, Š. *Kronika sboru Bratrské jednoty baptistů v Chebu*, s. 159.

⁵⁹ Tamtéž.

⁶⁰ *Kronika církve Bratrské jednoty baptistů v Kraslicích*, s. 51.

⁶¹ Srov. Digitální záznam rozhovoru s panem KK ze dne 29.2. 2011. Dokument v majetku autora.

hrály zde i křesťanské hudební skupiny. Byly to pro sbor šťastné chvíle a mnoho lidí, zvláště mladých, se rozhodlo pro křesťanskou konverzi.⁶²

Křesťanská práce pokračovala také na školách, většina nově obrácených mladých lidí byli studenti sokolovského gymnázia. Někteří se po maturitě rozhodli studovat na biblické škole v Olomouci – VOŠST.⁶³

Také probíhala misijní práce venku na ulicích, v závodních klubech a samozřejmě i uvnitř našich modliteben. Lidé, kteří uvěřili Boží zvěsti, se většinou nechávali i pokřtít. Křty se rovněž konaly na různých místech – v sokolovském krytém bazénu, v rybníku v Areálu zdraví v Sokolově, ale i v baptisteriu v modlitebně v Chebu. Do Chebu byl 1. 12. 1991 dokonce vypraven zájezdový autobus, aby se mohlo zúčastnit křtu sv. co nejvíce sokolovských baptistů a být tak svědky této události, kdy svou víru ve křtu vyznalo 24 nově uvěřivších následovníků Ježíše Krista. Většina nově pokřtěných, se také chtěla stát členy sboru a rozšířila tak řady sokolovských baptistů.

Bohoslužby po roce 1990 probíhaly v neděli dopoledne. Nějaký čas byla možnost se scházet i v týdně k ranní modlitební chvíli mezi 5. a 7. hodinou. Biblická hodina a schůzky mládeže zůstaly beze změn. Dětská besídka bývala na začátku nedělní bohoslužby. Vystřídalo se v ní několik učitelů – Katka Štěpánková, Petr Moses, Renata Janečková, Jana Hanáková, Daniela Srbová a další.⁶⁴

6.2 Návštěvy hostů, evangelistů a jejich přínos

Od roku 1990 do ČSR začali přijíždět mnozí misionáři ze zahraničí, kteří zde zvěstovali radostnou zvěst o Ježíši Kristu široké veřejnosti, hovořili o svých duchovních zkušenostech a někteří obdarovaní služebníci Boha se také modlili za uzdravení nemocných. Byla to obvykle velká shromáždění konaná ponejvíce na stadionech nebo ve sportovních halách. A také mnozí věřící i z našeho sboru se jich účastnili; někteří zde sloužili, jiní potřebovali modlitbu za uzdravení.

Jedním takovým bylo setkání s křesťanským misionářem Stevem Ryderem, který měl duchovní dar uzdravovat nemocné. V Praze kázal 30.3.1990 a modlil se za

⁶² Srov. Digitální záznam rozhovoru s panem JN ze dne 11.2. 2011. Dokument v majetku autora.

⁶³ Srov. Digitální záznam rozhovoru s paní JK ze dne 9.2. 2011. Dokument v majetku autora.

⁶⁴ Srov. Digitální záznam rozhovoru s paní JK ze dne 10.2. 2011. Dokument v majetku autora.

nemocné, mnozí odcházeli s berlemi v podpaždí neboť už je nepotřebovali, byli uzdraveni. Toto viděli i členové sboru v Sokolově.⁶⁵

Další skupina z Kraslic byla zase na kázání Steva Rydera v Praze v červenci, zde prožil uzdravení těla (jater) i mladý kraslický člen David Jersák.⁶⁶

Do Sokolova při svých misijních cestách zavítal začátkem prosince 1990 americký křesťan Everett Johnson. Shromáždění se konalo v kině Svět. Hovořil na nich o své víře a osobním vztahu k Bohu.⁶⁷

Také v následujícím roce 1991 věřící ze sokolovského sboru uspořádali zájezd do Prahy na evangelizační shromáždění s americkým kazatelem Maheshem Chavdou. Přijel do naší republiky už potřetí kázat a modlit se za nemocné. Spoluvykoupení ze Sokolova byli svědky této požehnané služby, která se konala 24.5.1991 na stadionu SK Slavia.⁶⁸

Dále se v tomto roce konaly 2 významné koncerty zahraničních křesťanských kapel zde kraji: dne 23.7.1991 v Chebu to byl koncert amerického souboru Continental Singers, který mnozí z BJB Sokolov navštívili, do Sokolova zavítal americký zpěvák Scott Wesley Brown z Nashvillu. Koncert se konal v kině Svět.

6.3 Průběh sborového života baptistů po roce 1990

Také sbor BJB v Sokolově přivítal mnoho návštěv z různých koutů republiky. Koncem září 1991 při evangelizaci Jaroslava Pospíšila zde hrála skupina Miracle ze Zlína, kde zpívala Katka Šarközi a doprovázeli ji manželé Kroupovi.

V roce 1994 došlo ke spolupráci s mezinárodní křesťanskou organizací mládeže Operation Mobilisation v ČR se sídlem v Českých Budějovicích. Do sboru do Sokolova byli vysláni 3 mladí lidé – jedna dívka (původem z Nizozemí) a dva mladíci. Bydleli zde v pronajatém bytě a misijně pracovali především s dětmi a mládeží ve školách.⁶⁹

Široká veřejnost byla též oslovena promítáním některých křesťanských filmů. Ke konci roku 1990 byl v kině Svět v Sokolově promítán film „Neklidní“. Byl to americký

⁶⁵ Srov. Digitální záznam rozhovoru s panem KK ze dne 20.2. 2011. Dokument v majetku autora.

⁶⁶ *Kronika církve Bratrské jednoty baptistů v Kraslicích*, s. 53.

⁶⁷ *Kronika církve Bratrské jednoty baptistů v Kraslicích*, s. 53.

⁶⁸ *Kronika církve Bratrské jednoty baptistů v Kraslicích*, s. 54.

⁶⁹ Srov. Digitální záznam rozhovoru s panem JS ze dne 25.2. 2011. Dokument v majetku autora.

film o problémech dospívající mládeže podle skutečné události, který ležel po dobu 20 let v trezoru. V roce 1992 byl v několika městech v okrese Sokolov též uveden film „Ježíš“. BJB Sokolov se též zapojila do tohoto projektu. V roce 1993 se v jarních měsících také sokolovský sbor zúčastnil Evropské satelitní evangelizace „ProChrist93“ s kázáním nejznámějšího amerického evangelisty Billyho Grahama. Mnoho lidí se při ní obrátilo ke Kristu.⁷⁰

Mimosborový rozměr měly též kurzy teologického vzdělávání, které probíhaly ve sboru v Sokolově. Vedli je misionáři z Ameriky žijící v Čechách. Vyučovali se na nich i zájemci z okolních sborů.

Akce „Pochod pro Ježíše“ se poprvé v naší zemi uskutečnila v roce 1992 a byla velmi úspěšná. Dne 23. 5. v Praze se jí zúčastnilo i pár lidí ze sboru BJB Sokolov a byla pro ně velkým povzbuzením.⁷¹

Dne 8.11 1992 proběhla ve sboru významná událost ordinace kazatele Antonína Srba, vedl ji předseda Výkonného výboru BJB Čech a Moravy Ing. Dobroslav Stehlík. Byl přítomen i předseda BJB Slovenska – Juraj Kohut.⁷²

V roce 1990 se ve sboru začali formovat tzv. domácí skupinky. Bylo jich několik a každá se konala v nějaké domácnosti za účelem studia Bible, součástí byl i zpěv duchovních písní a modlitby. Také zde byl prostor se podělit s ostatními o své zkušenosti s Pánem, ale i o radosti a starosti běžného života. Konaly se v počtu 5-7 lidí. Každá skupinka měla svého vedoucího a ti se pravidelně scházeli, aby se společně modlili a ujasnili si své postupy. Bývalo to k užitku hlavně nově obráceným lidem.

Hudební složku ve sboru převzal po roce 1990 nově příchozí Michal Jílek. Později vznikla chválicí skupinka v čele s bratry Štěpánkovými. Poté je vystřídal Michal Havlík. V roce 1994 vznikla hudební kapela s názvem Volná místa.⁷³

V roce 1993 ukončil své členství ve sboru laický kazatel Rudolf Holub a odešel i s manželkou a dcerou Annou do Církve československé husitské, což byla pro sbor velká duchovní ztráta. Měl totiž odlišný pohled na vedení sboru, než nový kazatel Srb. Ze sboru vystoupili i mladí manželé Boháčkovi a Volfovi.⁷⁴

⁷⁰ *Kronika církve Bratrské jednoty baptistů v Kraslicích*, s. 81.

⁷¹ *Kronika církve Bratrské jednoty baptistů v Kraslicích*, s. 71.

⁷² Tamtéž.

⁷³ Srov. Digitální záznam rozhovoru s panem JN ze dne 23.2. 2011. Dokument v majetku autora.

⁷⁴ Srov. Digitální záznam rozhovoru s paní JK ze dne 27.2. 2011. Dokument v majetku autora.

Členové sboru BJB také jezdili sloužit důchodcům do Pochlovic u Kynšperka a posloužili i v domově důchodců v Sokolově. Také spolupracovali s dětským domovem v Lubech a Plesné u Chebu. Ale nejvíc asi sbor ovlivnila služba odsouzeným v Horním Slavkově, kde několik věřících od roku 1992 konalo bohoslužby.

Z toho se zřejmě odvíjel zájem sloužit těmto vězňům i po jejich propuštění. Za tímto účelem byl zakoupen dům v Oloví. Od roku 1993 se začalo s jeho rekonstrukcí. Konaly se zde sobotní brigády a každý kdo mohl, přiložil ruku k dílu. Mládež se v létě 1998 zde na týden ubytovala, aby práce pokročila.⁷⁵

Rekonstrukce byla ale zdoluhavá a tak se zdůrazňovala zodpovědnost všech ve sboru za toto společné dílo. Mnozí z věřících se podíleli na přípravě oběda pro sobotní brigádníky po celé toto dlouhé období. Hned zpočátku se do domu nastěhovali manželé Pitrovi a Radek Pitra byl určen jako stavební dozor. V roce 1995-1996 přijely 3 skupiny věřících z USA – Virginie, aby s prací pomohly.⁷⁶

6.4 Další události ve sboru po roce 1995

V polovině roku 1996 kazatel Srb odešel do sboru BJB v Karlových Varech. Na jeho místo si sbor zvolil za kazatele Michala Jílka, který se po dobu 5 let aktivně zapojoval v sokolovském sboru BJB do práce. Nějaký čas bydlel se svou rodinou ve sborovém domě v Kraslicích a podílel se na křesťanské práci také tam. V prvních letech služby z Kraslic do Sokolova dojížděl a později se do Sokolova přistěhoval.⁷⁷

Sbor se též účastnil ekumenického týdne modliteb a spolupracoval při většině evangelizačních projektech i s ostatními církvemi ve městě – ČCE obvykle zajišťovala ozvučení v sálech. Stejně jako ostatní církve se i BJB v Sokolově účastnila velikonočního i vánočního ekumenického koncertu.⁷⁸

Někteří členové sboru se podíleli též na založení české pobočky misijní hokejové organizace s názvem Czech Hockey Mystery International.⁷⁹ V květnu 1997 v Chodově

⁷⁵ Srov. Digitální záznam rozhovoru se slečnou RB ze dne 1.3. 2011. Dokument v majetku autora.

⁷⁶ Srov. Digitální záznam rozhovoru s paní JK ze dne 23.2. 2011. Dokument v majetku autora.

⁷⁷ Srov. Digitální záznam rozhovoru s paní JK ze dne 24.2. 2011. Dokument v majetku autora.

⁷⁸ Srov. Digitální záznam rozhovoru s panem TP ze dne 19.2. 2011. Dokument v majetku autora.

⁷⁹ Srov. Digitální záznam rozhovoru s panem RS ze dne 25.2. 2011. Dokument v majetku autora.

proběhla tzv. stanová evangelizace. Posloužili také tři bratři Pospíšilovi z Karlových Varů.

6.5 Činnost mládeže ve sboru

Mládež v Sokolově se velice výrazně podílela na sborovém životě. Měla na starosti hlavně hudbu a zpěv, do modlitebny přibyl nový hudební nástroj; kromě hry na varhany se zde začalo hrát na elektrické klávesy. Mladí se starali o ozvučení modlitebny, byl to především Radek Sebján. Také se mnozí zúčastnili výuky anglického jazyka, která se konala ve zdejší modlitebně. Ti se mohli později ujmout ve sboru i překladatelské činnosti.⁸⁰

Mládež sboru jezdila na regionální i celostátní konference mládeže, některé dokonce organizovali sami v Sokolově. Samozřejmě také pomáhali při každé evangelizaci ve sboru. Relaxovat a sportovat se chodilo společně téměř každou neděli do Areálu zdraví na Staré Ovčárně. Zvláště chlapci si zde rádi zahráli fotbal nebo tenis, dívky zase volejbal. Kromě mládeže sem chodili i některé mladé rodiny a pro všechny to byla možnost pěstovat vzájemné vztahy.

Areál zdraví byl také místem, kde mládež připravovala odpoledne her a soutěží u příležitosti Dne dětí. Také zde probíhal týden misijních akcí pro teenagery v létě 1999 s názvem Teen Street. Organizovala ho skupina mladých křesťanů ze západu a mládež a dorost ze sboru jim pomáhali.⁸¹

Od roku 1999 spadala pod sokolovský sbor BJB i nově vzniklá 22. Přední hlídka Royal Rangers.⁸² Zapojili se do ní mladí služebníci, kteří byli ze sokolovského sboru Michal Žejdl, Petr Moses, Tomáš Pacovský jako vedoucí a hned se ujali dorostu ve sboru; o sobotách pořádali výlety a jezdili s ním i na celorepublikové víkendové akce.

V rámci Royal Rangers se začaly pořádat i letní tábory pro děti, obvykle v okolí Kraslic. Tábory se konaly už od roku 1994, nejdříve pod záštitou sboru BJB a probíhaly v obci Kostelní na chatě, kterou poskytla rodina Mosesových. Vedoucí zde byli mladí lidé ze sboru v Sokolově.⁸³

⁸⁰ Srov. Digitální záznam rozhovoru s panem DK ze dne 25.2. 2011. Dokument v majetku autora.

⁸¹ Srov. Digitální záznam rozhovoru s panem DK ze dne 25.2. 2011. Dokument v majetku autora.

⁸² Royal Rangers je organizace pro děti a mládež vedená křesťany, podobná skautskému hnutí.

6.6 Práce v domě křesťanské pomoci Immanuel

Baptistům v Sokolově nebyl lhostejný osud vězňů, což se zpočátku ukázalo tím, že pro ně pořádaly bohoslužby. Pak začal Luděk Šíp, člen sokolovského sboru, pracovat jako vězeňský kaplan v Horním Slavkově a Kolové u Kynšperku. Také Tomáš Štěpánek se ujal práce vychovatele v Horním Slavkově. Dalším důležitým mezníkem bylo otevření Domu křesťanské pomoci (dále jen DKP) v Oloví.

Dům byl slavnostně otevřen v roce 1997 a začal sloužit všem mužům, kteří se potřebovali naučit různé dovednosti, aby se mohli dobře začlenit do společnosti. Většinou to byli bývalí vězni, narkomani ale i mladí lidé z nefunkčních rodin.

V roce 1999 bylo založené občanské sdružení Útočiště, do něhož vstoupili někteří členové ze sboru v Sokolově. Pomáhalo především financovat provoz zařízení DKP v Oloví. Bývalý kazatel Antonín Srb se po ukončení kazatelské služby ve sboru v Karlových Varech opět přestěhoval do Sokolova a ujal se funkce ředitele v DKP Immanuel.⁸⁴

Provoz v tomto zařízení měli na starosti ale i mnozí další lidé ze sboru. Většinou se jednalo o laiky, odborníci na tuto problematiku zde nebyli. Toto se ukázalo jako problematické, zvláště pokud šlo o narkomany s abstinenčními příznaky. Proto hlavně v prvních letech docházelo k tomu, že zde bydlící rodiny raději volily odchod z DKP i ze sboru. Nebyli schopni čelit tlaku ze strany vedení, který byl na ně vyvíjen. Ale i ostatní vykoupení, kteří zde pracovali, chtěli dělat svou práci zodpovědně a svědomitě. A tak se dostávali do konfliktů s ředitelem domu Antonínem Srbem a kazatelem Jílkem, kteří nechtěli připustit žádné změny týkající se provozu v tomto domě.⁸⁵

I přes tyto vnitřní problémy se v DKP vystřídaly desítky klientů, kterým toto zařízení mohlo být prospěšné a mohli se tak lépe začlenit do společnosti.

⁸³ Srov. Digitální záznam rozhovoru s panem TP ze dne 19.2. 2011. Dokument v majetku autora.

⁸⁴ Srov. Digitální záznam rozhovoru s paní JK ze dne 22.2. 2011. Dokument v majetku autora.

⁸⁵ Srov. Digitální záznam rozhovoru s paní JK ze dne 22.2. 2011. Dokument v majetku autora.

Závěr

Přestože jsme měli k dispozici obsáhlý materiál k vypracování bakalářské práce „Dějiny sboru Bratrské jednoty baptistů v Sokolově od jeho počátků do konce 20. století“ museli jsme se potýkat s jistým časovým odstupem dělicím dnešní dobu od událostí, které jsme popisovali ve své práci. Velikou pomocí nám byli pamětníci, kteří zažili dobu komunismu.

Dobrou službou nám posloužily v bakalářské práci hlavně kroniky, ve kterých byly zaznamenány dobové události. Jednalo se o kroniku chebského sboru a o kroniku kraslického sboru Bratrské jednoty baptistů. Zdrojem dobových informací nám byly rovněž tak i publikace z počátku minulého století Obrazy z dějin baptistů, Historie sborů BJB v ČSR. Vzhledem k tomu, že autor sám je součástí sboru baptistů v Kraslicích, je možné, že některé dojmy a poznatky jsou popisovány s jistým zaujetím.

Cílem bakalářské práce bylo zpracovat ucelený přehled sborových dějin sokolovského sboru BJB v rozmezí od vzniku tohoto shromáždění až po konec 20. století. Myslíme si, že původní záměr, který jsme si stanovili, jsme zdárně splnili. Naše bakalářská práce může posloužit zájemcům rozšířit obzor o tuto problematiku.

Osobně je pro nás tato bakalářská práce povzbuzením v naší křesťanské víře, protože vidíme, s jakými problémy se potýkali naši předchůdci ve víře. Pochopili jsme, že nám může jejich příklad být oporou v našem každodenním životě s Pánem Ježíšem Kristem.

Pokud jde o prohloubení výzkumu dění sokolovského sboru Bratrské jednoty baptistů, může být v budoucnu případné bádání rozšířeno o vývoj sboru BJB v Sokolově v jeho novodobé historii. Je možné rovněž prozkoumat, jaké jsou v současnosti vazby sboru baptistů v Sokolově vůči sborům BJB v Chebu a v Kraslicích.

Jinou cestou, kterou by se mohl v budoucnu vydat zájemce, který bude chtít prohloubit zkoumání historického dění v sokolovském sboru Bratrské jednoty baptistů, by mohlo být zaměření výzkumu na teologické smýšlení baptistů při vzniku sboru BJB v Sokolově. Jaké teologické smýšlení měli členové sboru BJB v Sokolově v minulosti oproti teologickému smýšlení sokolovských baptistů v současnosti.

Seznam použité literatury

Prameny

Kronika církve Bratrské jednoty baptistů v Kraslicích, rukopis.

KŘIVÁNEK, Š. *Kronika sboru Bratrské jednoty baptistů v Chebu*, rukopis.

Tištěné zdroje

Bible. Písmo svaté Starého a Nového zákona. Praha: Zvon, 1991. ISBN 80-7113-009-5.

BISTRANIN, J. *Historie Bratrské jednoty baptistů v ČR. III. Období od roku 1948 do roku 1990*. Praha: VV BJB ČR, 1991. ISBN neuvedeno.

BOICE, J. M. *Základy křesťanské víry*. Praha: Návrat domů, 1999. ISBN 80-7255-005-5.

DVOŘÁK, V, POSPÍŠIL, V. *100 let života víry, Bratrská jednota baptistů v ČSSR*. Praha: VV BJB ČR, 1989. ISBN neuvedeno.

ESTEP, W.R. *Příběh křtěnců, Radikálové evropské reformace*, preložil P. Vacek. Praha: Evangelické nakladatelství, 1991. ISBN neuvedeno.

FILIPI, P. a kol. *Malá encyklopedie evangelických církví*. Praha: Libri, 2008. ISBN 978-80-7277-378-7.

FILIPI, Pavel. *Křesťanstvo: historie, statistika, charakteristika křesťanských církví*. 2. vyd. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 1998. ISBN 80-85959-35-2.

FRANZEN, A. *Malé dějiny církve*. 3. vyd. Kostelní vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2006. ISBN 80-7195-082-3.

Historie sborů BJB v ČSR. Praha: VV BJB ČR, 1994. ISBN neuvedeno.

HLAVOŇ, K. *Bratrská jednota baptistů ČSSR. Sekretariát pro věci církevní Ministerstva kultury ČSR*, Praha, 1984. ISBN neuvedeno.

HOFMAN, J. *Historická mapa českého osídlení na Volyni*. Praha: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, 1995. ISBN 80-901878-0-3.

JAROLD K. ZEMAN. *Baptistické korene a identita. BJB na Slovensku*. Bratislava, 2002. ISBN neuvedeno.

KRÁLÍČEK, V. *Vznik a zásady baptistů*. Brno, 1929. ISBN neuvedeno.

KÜNG, H. *Krédo: Apoštolské vyznání víry dnes?* Praha: Vyšehrad, 2007. ISBN 978-80-7021-899-0.

MÍČAN, V. *Česká emigrace v Polsku a na Volyni*. Biblická jednota, Brno, 1924. ISBN neuvedeno.

POSPÍŠIL, V. „100 let baptistické práce v Čechách a na Moravě“. In V. Dvořák (ed.), *100 let života víry: Jubilejní sborník Bratrské jednoty baptistů v ČSSR*. Jihlava: Ústřední církevní nakladatelství, 1990. ISBN neuvedeno.

PAJER, J. *Studie o novokřtěncích*. Strážnice: ETNOS, 2006. ISBN 80-900300-8-4.

PROCHÁZKA, J. *Obrazy z dějin baptistů*. Praha: Svaz mládeže ČSL baptistů, 1939. ISBN neuvedeno.

RAHNER, K. *Teologický slovník*. 1. vyd. Praha: Zvon, 1996. ISBN 80-7113088-5.

SWOBODA, J. 1990. „Baptisté a reformace“. In V. Dvořák (ed.), *100 let života víry: Jubilejní sborník Bratrské jednoty baptistů v ČSSR*. Jihlava: Ústřední církevní nakladatelství. ISBN neuvedeno.

ŠTĚŘÍKOVÁ, E. *Země otců: Z historie a ze vzpomínek k 50. výročí reemigrace potomků čes. exulantů*. Praha : Spolek exulantů, 1995. ISBN neuvedeno.

Ústava BJB v Československu. Praha: VV BJB ČR, 1948. ISBN neuvedeno.

VYCHOPENĚ P., KUCOVÁ L., GONDÁŠ J. *Baptistické zásady*, Praha: Bratrská jednota baptistů, 2010. ISBN neuvedeno.

Ústava BJB, Příloha č.1 *Zásady a stanoviska*. Praha: VV BJB ČR, 1995. ISBN neuvedeno.

Vyznání u víře pokřtěných křesťanů, obvykle baptistů zvaných. Praha: Nákladem Jindřicha Novotného, 1886. ISBN neuvedeno.

Elektronické zdroje

Baptist World Alliance, Member Body Statistics. [online]. BWA, [cit. 2011-02-26]. Dostupné na WWW: <<http://www.bwanet.org/bwa.php?site=Resources&id=19>>.

Bratrská jednota baptistů v ČR, Ústava BJB [online]. BJB ČR, 2008, [cit. 2012-02-26]. Dostupné na WWW: <<http://www.bjb.cz/dokumenty/category/1-ustava>>.

Bratrská Jednota Baptistů v Kraslicích, Kronika [online]. ©2005-2008, [cit. 2011-02-26]. Dostupné na WWW: <<http://www.bjbkraslice.estranky.cz/fotoalbum/---neco-z-historie/kronika>>.

Vznik a zásady BJB z r. 1929. Bratrská jednota baptisté v České republice [online]. 1929, [cit. 2011-02-18]. Dostupný z WWW: <<http://www.archiv.bjb.cz/view.php?cisloclanku=2005011705>>.

Seznam zkratek

BJB Bratrská jednota baptistů

ŘKC Římskokatolická církev

DKP Dům křesťanské pomoci

ČCE Českobratrská církev evangelická

CASD Církev adventistů sedmého dne

ČSTV Československý svaz tělesné kultury

MNV Městský národní výbor

NZ Nový zákon

USA Spojené státy americké

SSSR Svaz sovětských socialistických republik

STB Státní bezpečnost

ONV Okresní národní výbor

KNV Krajský národní výbor

MNV Městský národní výbor

ČSI Česko-slovenský

ČSR Československá republika

ČSSR Československá socialistická republika

Kč Koruna česká

Kčs Koruna československá

CB Církev Bratrská

VOŠST Vyšší odborná škola sociální a teologická

2 Sv. Druhá světová válka

Abstrakt

KUČERA, K. *Dějiny sboru Bratrské jednoty baptistů v Sokolově od jeho počátků do konce 20. století*. České Budějovice 2011. Bakalářská práce. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích. Teologická fakulta. Katedra filosofie a religionistiky. Vedoucí práce ThDr. Rudolf Svoboda, Th.D.

Klíčová slova: církev, kazatel, starší sboru, stanice, služba, evangelizace, kázání, Bratrská jednota baptistů, protestanté , Ježíš Kristus, Bůh, láska

Bakalářská práce se zabývá vývojem církve Bratrské jednoty baptistů nejenom v bývalém Československu, ale i v jednotlivých místních sborech v Chebu, Sokolově a v Kraslicích. V první části práce jsou zodpovězeny věroučná hlediska, čemu baptisté věří. Následně je zodpovězené, jakými osobnosti a hnutími Bratrská jednota baptistů byla ovlivněna. V další části práce je exkurs v konkrétním dění jednotlivých sborů baptistů. Největší část bakalářské práce je především uceleným přehledem sborových dějin sokolovského sboru BJB v rozmezí od vzniku tohoto shromáždění až po konec 20. století.

Zdroje, ze kterých jsme čerpali jsou kroniky sboru BJB v Kraslicích a v Chebu, stejně tak nám posloužily výpovědi svědků, kteří byli účastni dění v těchto sborech v minulém století.

Abstract

History of the Baptists in Sokolov from its beginnings to the end of 20 century

Keywords: church, preacher, an older church, station, service, evangelism, preaching, Baptists, Protestants, Jesus Christ, God, love

The Bachelor thesis deals with the development of Baptist Union churches not only in the former Czechoslovakia, but individual local churches in Cheb, Sokolov and Kraslice. In the first part are answered doctrinal point of view, what Baptists believe. Then there is the answer, what personalities and movements Baptist Union was affected. The second part is an excursion in the specific events of Baptist congregations. The largest part of this thesis is primarily a comprehensive overview of the history of Baptist Church in Sokolov in the range of this meeting until the end of the 20th century.

Sources from which we drew the Chronicle staff BJB in Kraslice in Cheb, just as we serve the testimony of witnesses who were partakers in the affairs of churches in the last century.